

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 410/2016
14.04.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Трукуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Н., због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Н., адвоката И.Ћ., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку К 435/10 од 02.10.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1532/15 од 19.01.2016. године, у седници већа одржаној 14.04.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Н., адвоката И.Ћ., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку К 435/10 од 02.10.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1532/15 од 19.01.2016. године, у односу на повреде закона из чл. 438. став 2. тачка 1) и 439. тачка 2) ЗКП, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Н. у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку К 435/10 од 02.10.2015. године, поред осталих, ставом првим изреке окривљени Д.Н. је оглашен кривим да је извршио кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци коју ће издржати по правноснажности пресуде. Окривљени је обавезан да суду на име паушала исплати износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом извршења. Према окривљеном Д.Н. на основу члана 422. тачка 1) ЗКП одбијена је оптужба да је извршио шест кривичних дела прикривање из члана 221. став 3. у вези става 1. КЗ.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1532/15 од 19.01.2016. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Чачку и браниоца окривљеног Д.Н., а пресуда Основног суда у Чачку К 435/10 од 02.10.2015. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљеног Д.Н., адвокат И.Ћ., у смилу члана

485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном или другостепеном суду на поновну одлуку или да побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, оцењујући при томе законитост доказа који су предмет испитивања у смислу члана 604. ЗКП ("Службени гласник РС" бр. 72/11....55/14), нашао:

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је првостепени суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер је пресуда заснована на доказима на којима се не може заснивати, те у том смислу као незаконите доказе означава службену белешку број Књ.ув. 458/07 од 23.05.2007. године и службену белешку број Књ.ув. 458/07 од 04.06.2007. године. Наиме, бранилац сматра да су наведени докази незаконити јер је на службеној белешци од 23.05.2007. године наведено да је иста сачињана за возило „...“, док је објект предметног кривичног дела возило „...“, а на службеној белешци од 04.06.2007. године о прегледу возила „...“ је хемијском оловком преко ознаке „...“ унето „...“, због чега је бранилац окривљеног током поступка предлагао да се изведе доказ вештачењем на околност утврђивања о ком возилу се ради, а како би се могло утврдити да ли су наведене службене белешке фалсификати.

Међутим, по налажењу Врховног касационог суда, службене белешке Књ.ув.458/07 од 23.05.2007. године и 04.06.2007. године, представљају саставни део криминалистичко техничке документације Књ.ув. 458/07 МУП РС ПУ Чачак и сачињене су на основу члана 225. ст. 1. и 2. тада важећег Законика о кривичном поступку, те у том смислу представљају доказе који су прибављени у складу са законом. При чему, оспоравањем садржине наведених службених белешки, бранилац окривљеног указује на погрешно утврђено чињенично стање везано за предмет извршења кривичног дела, а што није законски разлог због којег окривљени преко браниоца може изјавити захтев за заштиту законитости.

У вези са истакнутом повредом закона из члана 438. став 2. тачка 1) КЗ, бранилац окривљеног истиче и да су побијане пресуде засноване на фотокопијама два записника о претресању стана Кри.пов. 409/07 од 22.05.2007. године и потврде о привремено одузетим предметима, а по оцени браниоца ове фотокопије саме по себи не могу имати својство исправе и не могу се користити као доказ у поступку.

По налажењу овог суда, питање да ли неовверена фотокопија исправе представља недозвољен доказ јесте фактичко питање у сваком конкретном случају и зависи од тога да ли постоји или не постоји сумња у њену аутентичност и веродостојност, а самим тим и да ли је таква исправа подобна да служи као доказ какве чињенице која има значај за правне односе.

У вези са изнетим, а како је првостепени суд приликом извођења доказа прочитао и наведене записнике о претресу стана Кри.пов. 409/07 од 22.05.2007. године и потврду о привремено одузетим предметима од окривљеног Д.Н., те како странке приликом извођења ових доказа нису оспоравале аутентичност и веродостојност наведених фотокопија, то је, по оцени овог суда, очигледно да у конкретном случају наведене фотокопије не представљају доказе на којима се пресуда не може засновати, јер само у случају уколико би постојала сумња у аутентичност и веродостојност таквих исправа – фотокопија, суд би био дужан да њихову аутентичност потврди извођењем других доказа и тек ако поред тога и даље остане сумња у аутентичност и веродостојност такве исправе, она не би била подобна у смислу члана 112. тачка 26) КЗ да служи као доказ у поступку, што овде није случај.

Поред тога, бранилац окривљеног као недозвољен доказ истиче и то да је другостепени суд у побијаној пресуди засновао своју одлуку на доказу који није изведен пред првостепеним судом и на коме није заснована првостепена одлука, а то је исказ окривљеног дат пред МУП РС ПУ Чачак од 22.05.2007. године.

Врховни касациони суд најпре налази да из списка предмета произилази да је у образложењу побијане првостепене пресуде наведено да је окривљени Д.Н. током поступка користио своје законско право да се брани ћутањем, те његова одбрана није цењена приликом утврђивања чињеничног стања, већ је првостепени суд чињенично стање утврдио на основу писаних доказа наведених на странама 12. и 13. побијане првостепене пресуде. Другостепени суд у побијаној пресуди на страни 7. наводи да је првостепени суд дао јасне и правилне разлоге о томе због чега налази да је окривљени Д.Н. извршио кривично дело за које је оглашен кривим, које у свему као правилне прихвата, будући „да је сам окривљени у свом исказу датом пред овлашћеним службеним лицима ПУ Чачак у присуству браниоца на записнику од 22.05.2007. године изјавио да регистарске таблице ознаке ... и саобраћајна дозвола који су пронађени код њега и одузети, су остали код њега у радионици и да је предметне регистарске таблице сам уградио на своје путничко возило...“

Полазећи од наведеног, по оцени овог суда, како у конкретном случају првостепени суд није током поступка као доказ извео исказ окривљеног Д.Н. а дат у предистражном поступку, то ни другостепени суд није могао овај доказ, у побијаној другостепеној пресуди, да користи приликом оцене жалбених навода браниоца окривљеног Д.Н.

Међутим, по оцени овог суда, како је чињенично стање везано за кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ за које је окривљени Д.Н. побијаним пресудама оглашен кривим, током поступка утврђено и из осталих доказа наведених на страни 12. и 13. побијане првостепене пресуде, то у конкретном случају у првостепеном поступку није дошло до битне повреде одредаба ЗКП у смислу члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због које је нужно укидање побијане другостепене пресуде, јер је очигледно да је и без исказа окривљеног Д.Н. датог на записнику од 22.05.2007. године пред овлашћеним службеним лицима ПУ Чачак, а који исказ је коришћен током другостепеног поступка, била донесена иста пресуда.

Имајући у виду све наведено, по оцени овог суда, неосновано бранилац окривљеног истиче да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, односно да је ова повреда непосредно утицала на незаконитост побијаних пресуда.

Надаље, бранилац окривљеног у захтеву истиче да се окривљеном ставља на терет да је поставио регистарске таблице на возилу и такво возило употребио у саобраћају, па по оцени браниоца не може се сматрати да је окривљени у конкретном случају набавио ради употребе лажну јавну исправу, што представља обележје кривичног дела из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ за које је оглашен кривим, већ да се евентуално ради о посебним случајевима фалсификовања исправе из члана 356. тачка 5) у вези члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ, а које дело оптужним актом окривљеном није стављено на терет.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног указује да је у побијаним пресудама у погледу кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим примењен закон који се не може применити, односно указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Наиме, окривљени је побијаним пресудама оглашен кривим да је набавио ради употребе лажну јавну исправу - саобраћајну дозволу серијског броја ... која се води на име Д.В. из П., а која радња је претходила постављању регистарских ознака ... на возило у власништву окривљеног које не припадају возилу окривљеног, односно, по оцени овог суда постављање регистарских ознака на возилу окривљеног је произишло из претходно набављене ради употребе лажне саобраћајне дозволе.

Полазећи од наведеног, по оцени овог суда, радња извршења кривичног дела је набављање лажне јавне исправе – саобраћајне дозволе ради употребе, а не постављање регистарских ознака на возило окривљеног, што је само пратећа активност у вези извршења радње кривичног дела, па како изрека побијане првостепене пресуде, у односу на кривично дело из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ за које је окривљени Д.Н. оглашен кривим, садржи сва обележја наведеног кривичног дела, то су наводи браниоца да се у конкретном случају ради о кривичном делу из члана 356. тачка 5) КЗ, односно да су побијане пресуде донете уз повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да првостепени суд није утврдио све одлучне чињенице, нити је расправио сва спорна питања, па је из погрешно утврђеног чињеничног стања произишао и погрешан и преурањен правни закључак, те у том смислу бранилац истиче да је првостепени суд пропустио да утврди како и на који начин је окривљени дошао до наводног фалсификата.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног указује на то да је у побијаној првостепеној пресуди погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање.

Надаље, бранилац у захтеву истиче да је окривљени по ставу суда набавио лажну исправу, а затим је употребио, али по оцени браниоца ако је учинилац дела употребио јавну исправу као праву, та радња у себи конзумира и набавку такве

исправе и потпуно је ирелевантно на који начин је исправа набављена и са којом намером, због чега по оцени браниоца је формулација изреке пресуде неразумљива, а што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП.

Бранилац у захтеву истиче и то да првостепена пресуда нема разлоге о одлучним чињеницама, јер у образложењу пресуде се не дају никакви разлози на основу којих то доказа суд утврђује да је окривљени набавио саобраћајну дозволу, те да је нејасно да ли је окривљени сам направио саобраћајну дозволу или је набавио на други начин.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног указује на то да првостепена пресуда нема разлоге о одлучним чињеницама, а они који су дати су нејасни, односно указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Поред тога, бранилац окривљеног у захтеву истиче да је током поступка захтевао да се из списка предмета издвоје службене белешке број Књ.ув.458/07 од 23.05.2007. године и од 04.06.2007. године, али да поводом тог његовог захтева одбрани није дата могућност да уложи жалбу на процесно решење којим је суд навео да се одбија предлог да се из списка предмета издвоје наведени записници, а којим наводима бранилац окривљеног указује на повреду закона из члана 407. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде одредаба чл. 407, као ни повреда закона из чл. 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП, или због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној одлуци, то је Врховни касациони суд, захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде, у односу на одбијајући део на основу члана 491. став 1. ЗКП, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбацио као недозвољен.

**Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.**

**Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.**